

שער ג: פדיון הבן

א. ביום

נוהגים שאין פודים הבן בלילה, גם אם חל יום ל"א בשבת או ביו"ט ממתינים ליום ל"ב ופודים ביום (יר"ד סי' שה סע' יד, סדור יעב"ץ עמ' קד, חכ"א כלל קנ סע' ח).

הטעם: משום שפדיון הבן הושווה למילה, כשם שמילה מצוותה רק ביום^א אף פדיון הבן ביום (באור הגר"א יר"ד סי' שה). ועוד, משום פרסומי ניסא של מכת בכורות במצרים, ושבכורי ישראל ניצלו, (שמות י"ג טו) וכאשר פודים ביום יש יותר פרסום הנס מאשר בלילה (שו"ת יהודה יעלה יר"ד סי' רסב)^ב.

ב. בסעודה

נוהגים שהפדיון נעשה לאחר שיושבים לסעודה ומברכים ברכת המוציא ולפני הסעודה (ט"ז יר"ד סי' שה סק"י).

הטעם: משום שהפדיון בשעת סעודה יש בו יותר פרסומי ניסא, מאידך אין לאכול הסעודה לפני הפדיון כדי שזו תהיה סעודת מצוה, והיא נקראת כך רק אחרי שהמצוה קוימה (היכל עבוה"ש ח"ד עמ' קעג בשם זכרון ברית ראשונים חלק המלואים סי' יד)^ג.

א מגילה כ. שבת קלב, יר"ד סי' רסב סע' א.

ב המנהג הרווח בקהלות הספרדים והתימנים לעשות פדיון הבן בליל ל"א ללידת הבן (גנת ורדים חי"ד כלל ו סי' י, ברכ"י יר"ד סי' שה אות יד) וראה ש"ך שם ס"ק יב, שד"ח מערכת הפ' כלל לט, שו"ת יביע אומר יר"ד ח"ה סי' כה.

ג מנהג הספרדים והתימנים שהסעודה אחרי תום הפדיון וברכת הכהן על כוס יין (שם).

ג. הכהן יושב

נוהגים שבשעת הפדיון הכהן יושב והאב עומד (שו"ת מהר"י מברונא סי' קכב).

הטעם: משום שהישיבה היא דרך כבוד, ונאמר אצל מתנות כהונה (במדבר י"ח ח) "למשחה" – לגדולה (רש"י) ולכן הכהן יושב כי הוא מקבל אז מתנת כהונה (מהר"י ברונא שם בשם מרדכי הארוך)⁷.

ד. שום

יש נוהגים לחלק שום למסובים בסעודת פדיון הבן (עדות לישראל דף קעח)⁸.

הטעם: משום שבספרי חסידיים מדברים בשבחה של סעודת פדיון הבן, ואמרו שכל הנהנה מסעודה זו כאלו התענה פ"ד תעניות (מובא בשדה חמד קונטרס הכללים מערכת הס' אות ד"ז), לפיכך מחלקים שום שאפשר במעט ממנו לתבל תבשיל שלם ולשתף רבים מסעודת פדה"ב (עד"ל שם בשם בעמ"ס דברי שיר).

ד עדות לישראל עמ' קעד.

ה מובא בשם ס' שערי פדות הקוראו: מנהג של שטות.